

Tilkendegivelse

i

faglig voldgift:

Lærernes Centralorganisation
for Frie Skolers Lærerforening
(advokat Peter Breum)

mod

Personalestyrelsen
for Thorsgaard Efterskole
(kammeradvokaten ved advokat Lise Høy Falsner)

1. Uoverensstemmelsen under denne sag angår, om der har foreligget tvingende årsager til i forbindelse med en nødvendig nedskæring på Thorsgaard Efterskole at afskedige A, der var tillidsrepræsentant.

2. Påstande

Klager, Lærernes Centralorganisation for Frie Skolers Lærerforening, har nedlagt påstand om, at Thorsgaard Efterskole til klagers medlem A skal betale en efter voldgiftsrettens skøn fastsat godtgørelse i henhold til den statslige tillidsrepræsentantaftale § 11, stk. 15, for afskedigelse af en tillidsrepræsentant, uden at der forelå tvingende årsager.

Indklagede, Personalestyrelsen, for Thorsgaard Efterskole, har påstået frifindelse.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 24. juni 2010

Den faglige voldgiftsret bestod af formand for Frie Skolers Lærerforening Arne Petersen og juridisk konsulent Helle Rasmussen, begge udpeget af klager, afdelingschef Carl Erik Johansen og chefkonsulent Lisa Engberg, begge udpeget af indklagede, samt som opmand undertegnede højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Der blev afgivet forklaring af A, forstander Niels Kjær og viceforstander Jakob Stidsen.

Begrundelse og konklusion

Efter procedure og votering tilkendegav jeg, at indklagede i tilfælde af kendelse i sagen ville blive frifundet. Min begrundelse herfor var følgende:

A blev den 1. august 2006 ansat på Thorsgaard Efterskole. Hans opgaveområder var i ansættelsesbrevet beskrevet som forefaldende undervisningsopgaver herunder naturfag, historie, samfundsfag og øvrige fag efter aftale. Han var ved ansættelsen 43 år og havde forud for ansættelsen været ansat på flere efterskoler med samme profil som Thorsgaard efterskole. I 2007 blev han valgt som tillidsrepræsentant for perioden 6. august 2007 til 31. juli 2009.

Thorsgaard Efterskole er en mellemstor efterskole, som er normeret til 110 elever, og skolen havde, da A blev ansat, 14 fuldtidslærere. Skolen udbyder – foruden de boglige fag – en række linjefag inden for grupperne natur- og fritidsliv, musik og dans samt kreative værksteder. Skolen har de senere år gennemført en proces med henblik på at få en skarpere profil, og skolen har i den forbindelse bl.a. satset på at udbygge linjefaget natur- og fritidsliv med ekstrem sport. Skolen har som led i denne udvikling ansat to lærere med særlige kompetencer inden for dette felt. Den ene af disse har en idrætsuddannelse og er uddannet instruktør i bl.a. klatring, kano, rafting og ski. Den anden, som blev ansat den 1. november 2008, har – udover sin folkeskolelæreruddannelse – en militæruddannelse, svømmelæreruddannelsen og har aflagt livredderprøve.

I maj 2009 var skolen i en situation, hvor der alene var blevet indskrevet 80 elever for det kommende undervisningsår, og det er i sagen ubestridt, at skolen i denne situation var nødt til at skride til afskedigelser. Skolen vurderede, at det var nødvendigt at reducere antallet af lærere fra 13 til 10. En lærer gik fra på grund af naturlig afgang. Ved valget af de to lærere, som det herefter var nødvendigt at afskedige, lagde skolen vægt på, at skolen – udover i de boglige fag – også skulle kunne tilbyde undervisning i musik, værksted og landbrug, jagt, dans, ekstrem sport, kreative fag, drama og ridning. Skolen fandt det endvidere nødvendigt, at der blandt de tilbageværende lærere var mindst to på hvert af skolens linjefag. En lærer kunne ikke undværes, fordi han var den eneste, der kunne forestå undervisning i tysk, ligesom han havde edb-kompetencer, som skolen ikke kunne undvære. Den eneste lærer, som herefter kunne undværes, var A. Hans undervisning på linjefag udgjorde i 2009 2,5 % af hans årsnorm, mens hans undervisning i boglige fag udgjorde 10,6

% af årsnormen. Skolens vurdering var, at denne undervisning ville kunne varetages af skolens øvrige lærere. Valgte skolen derimod at afskedige en af de øvrige lærere, ville skolen blive afskåret fra at udbyde alle de aktiviteter, som skolen ønskede, og som skolen havde markedsført sig på. Ekstrem sport var på dette tidspunkt blevet en væsentlig del af skolens profil, og skolen anså det på denne baggrund ikke for en mulighed at vælge at afskedige en af de to lærere, som var blevet ansat specielt med henblik på dette linjefag.

Skolen anmodede som følge af disse overvejelser den 28. maj 2009 klager om en forhandling, da man planlagde at afskedige A som følge af arbejdsmangel. Det er ikke godtgjort, at der under de efterfølgende forhandlinger er fremkommet yderligere oplysninger, som skolen burde have inddraget i sine overvejelser, og det er heller ikke godtgjort, at det efterfølgende – beklagelige – forløb vedrørende tilrettelæggelsen af valg af tillidsmand for den efterfølgende periode, har haft nogen indflydelse på ledelsens valg af, hvem det var nødvendigt at afskedige.

Bevisbyrden for, at der var tvingende årsager til at afskedige netop A – og ikke en af de øvrige 10 tilbageblevne lærere – påhviler indklagede, men jeg finder, at indklagede på baggrund af den stedfundne bevisførelse har godtgjort, at A var den eneste yderligere lærer, som skolen i den givne situation kunne undvære.

Efter det således anførte må afskedigelsen af A anses for berettiget, og indklagede vil derfor skulle frifindes for klagerens påstand.

Overenskomstparterne var enige om, at afslutte den faglige voldgiftssag i overensstemmelse hermed.

København, den 30. juni 2010.

Lene Pagter Kristensen